

LIDIA GABAŁÓWNA

W dniu 17 czerwca 1970 r. zmarła w Łodzi dr Lidia Gabałówna, wicedyrektor Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi.

Urodzona 11 lutego 1927 w Krotoszynie, po studiach na Uniwersytecie w Łodzi związała się na stałe z ośrodkiem archeologicznym w tym mieście. Rozpoczynając dość wcześnie pracę w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi, od r. 1955 pełniła funkcję kierownika Działu Neolitu, w r. 1963 została kierownikiem Zespołu Działów Archeologicznych i wreszcie w r. 1967 wicedyrektorem Muzeum. Brała czynny udział w działalności wydawniczej muzeum pełniąc od r. 1964 funkcję zastępcy redaktora serii: Prace i Materiały Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi. Seria Archeologiczna.

Dr Lidia Gabałówna była wybitnym i pełnym zamiłowania badaczem terenowym. Brała żywy udział w pracach wielu ekspedycji wykopaliskowych, m. in. w Tumie pod Łęczycą, w Zadowicach, pow. Kalisz i in., przez szereg lat kierowała badaniami na terenie Kujaw (Radziejów Kuj., Sarnowo).

W pierwszym okresie swojej działalności naukowej interesowała się problematyką wczesnego średniowiecza (magisterium w 1952 r. na podstawie pracy *Ceramika z XII—XIII w. z grodziska łęczyckiego*). Później skoncentrowała swoje zainteresowania na zagadnieniach neolitu, zajmując się zwłaszcza kulturą lendzielską (doktorat w r. 1966 na podstawie pracy *Ze studiów nad grupą brzesko-kujawską kultury lendzielskiej*) oraz kulturą pucharów lejkowatych. Rezultaty jej badań, zwłaszcza nad tą drugą kulturą, należą do najważniejszych osiągnięć archeologii polskiej w ostatnich latach.

Poświęcała też wiele uwagi popularyzacji archeologii, czego wyrazem były m. in. liczne, napisane z dużym talentem narracyjnym artykuły w czasopiśmie „Z otchłani wieków”.

Bibliografia dr Gabałówny zamyka się liczbą 43 prac (w tym 1 pozycja książkowa) oraz 56 haseł z zakresu neolitu w *Małej encyklopedii powszechnej*, wyd. PWN.

Wielka energia i wybitny talent organizacyjny czyniły ją niezastąpionym uczestnikiem zarówno badań terenowych, jak i prac organizacyjnych w muzeum. W pamięci przyjaciół pozostanie jej wielkie serce, lojalność, zawsze chętna gotowość pomocy i wielkie poczucie humoru.

Helena Burchard

